

MESSEÅRET 1981

Av Dagfinn M. Pedersen

Redaksjonens utsendte har i kjent stil fått med seg årets skandinaviske messer i et ellers tettpakket program. Det er noe eget med disse nordiske stein- og mineral-messene.

Som fast gjenganger så møter man mange gamle kjente man vanligvis ikke har sett siden forrige messe og det er alltid like hyggelig å slå av en prat og fornye gamle bekjentskaper i en ellers alt for kort og hektisk helg. Messene er også en informasjonsbørs om hva som foregår på dette området i Skandinavia, om nye foreninger, nye mineraler og funnsteder, om løst og fast innen vår mangesidige hobby. Det er på messene vi best kan føle utviklingen i de forskjellige landene.

En personlig vurdering av status anno 1981 må bli omtrent som følger:

Skien, Norge:

De norske messene har fra arrangementet i Hønefoss, til Kongsberg og dernest Barkåker, vist en jevn økning i bredde, kvalitet og interesse.

Alle de norske messene har vært preget av gjennomført god organisering, planlegging og avvikling. Man skal være født negativ for å finne noe vesentlig å utsette på disse arrangementene.

Skien-messen var i så henseende slett ikke noe unntak, men representerte kanskje ikke noen økning i omfang fra Barkåker. Utstillingens bredde i utvalg og representasjon fra fjern og nær var så godt som noen gang, men besøkstallet var jevnt med (eller i underkant?) av Barkåker.

Med gratis adgang er det vanskelig å anslå besøkstallet, men omsetningstallene for tombolaen og de informasjoner jeg har fått fra arrangører og forhandlere tyder jevnt over på en stabilisering sammenlignet med Barkåker.

Kopparberg, Sverige:

Kopparberg har messen for de gode venner. Ingmar & Co. har med sitt valg av sted litt utenfor allfarvei, og sitt enklere opplegg fått en tradisjonsrik messe som henvender seg mer til amatørgeologene enn til det brede lokale publikum. Besøkstallet og omsetningen blir derfor noe lavere, men stemningen og interessen er desto høyere blant de fremmøtte.

Byttemiljøet er av de beste, selv om andelen av »gamle traverser» fra foregående messer er høy.

Ingmar lover forresten et større opplegg for neste år, med utstrakt samarbeid med kommunene og et reklamebyrå.

Husk å sette opp en ordentlig lørdagsfest på programmet Ingmar, vi vet jo at den kommer likevel!

Vejle, Danmark:

Dette var en nykommer av året og et positivt tilskudd. Arrangementet var i størrelse og avvikling et sted mellom den svenske og den norske messen, med omsetningstall pr. meter bord på høyde med Skiens-messen. God annonsering og godt fremmøte fra Sverige og Norge, kombinert med pent vær og allmen nysgjerrighet gjorde messen et godt arrangement man absolutt bør følge opp.

Det virket forøvrig som om både publikum og de langveisfarende forhandlere var mer innstilt på salg enn tilfellet var på de første norske og svenske messene, hvor bytting blandt amatørerne var adskillig mer utbredt.

BYTTEANNONSER ER GRATIS!

Forsøk en da vel!

Generellt:

Et markert trekk etter fem år med messer i Skandinavia er den heving av kvalitetsbevisstheten og prisdifferensieringen som har skjedd. Det er de som satser store beløp på et rikt og variert vareutvalg av kvalitet som beholder kundene lengst, selv om der også er rom for de som har noe helt spesielt å tilby. Men felles for alle, både forhandlere og samlere, er at jo mer vi blir eksponert ovenfor det rike og varierte internasjonale markedet, jo bedre vil den vanlige amatør kunne se våre egne mineraler i et riktigere kvalitets- og prisperspektiv, på godt og vondt.

At vi har en glidning bort fra bytting og over på salg kan merkes. Dette har flere naturlige årsaker: De større forhandlerne som har investert store summer i varelagre, butikk og reiser overtar en stadig større del av messen. De er også den økonomiske ryggraden i et slik arrangement, spesielt på lang sikt.

Ingen forhandler, ikke noe publikum, ingen messe. De kan også tilby svært variert materiale, som kun blir gjort tilgjengelig for de fleste amatører på denne måten.

Smykker, smykkestein og slipeutstyr står for hovedomsetningen på en slik messe og dette egner seg dårlig til bytting. Når dette er sagt så må ikke arrangørene tillate seg å glemme at forholdene må legges til rette også for bytting og informasjon om geologi som hobby. Dette tror jeg er svært viktig for den videre utvikling av vår hobby hvis vi skal beholde bakkekontakten.

Vi får to messer i Norge til neste år.

Kanskje er vi modne for det, men la oss være litt varsomme så vi ikke drukner helt. En god messe er bedre enn to dårlige, mens to gode er bedre enn en.

La oss følge utvikling og ikke gå over streken. Europa ellers er full av messer, men det har jo også gitt utslag i et hardere forretningsmiljø.

TUR TIL SKOTTLAND.

NAGS-nytt brakte for en tid tilbake en liten artikkel om en dame i Skottland som leide ut rom til steinsamlere. Her om dagen fikk vi følgende notis fra Dagmar og Helge Fjordvang, som tydeligvis har fulgt opp dette tipset:

»En utrolig hendelse fra virkeligheten! Vi kom kjørende gjennom Alva som ikke er så liten akkurat. Jeg hadde et kart over Skottland hvor min kone hadde notert en del steder hvor man kunne lete etter agater m.m., og ved Alva hadde hun skrevet Margareth Houghton. Jeg satte bilen i en sidegate og gikk ut i hovedgaten for å finne et intelligent utseende som jeg kunne spørre om vedkommende kjente en Mrs. Houghton. En dame kom ut fra et varehus, og det utrolige hendte da at ikke bare var den første person jeg spurte Mrs. Houghton herself, men jeg hadde parkert min bil ved siden av hennes, og det var bare å følge etter og vi fikk en fin kveld med steinprat.

Mrs. Houghton ser gjerne flere norske steinsamlere, og vær ikke så beskjedne som vi var. Vi hadde ikke tatt med så særlig mye steiner, vi synes jo ikke vi har mye å skryte med, men tross alt er det noe annet enn det de har i Skotland.

Vedlegger da denne invitasjonen fra Mrs. Houghton, og vi anbefaler det på det aller beste!

Og adressen er:

Mrs. B.M.Houghton
14 Wharry Road,
Alva
Clacks., FK 12 5NT
SCOTLAND